

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a meghatalmazott családtag által képviselt I. r., továbbá a személyesen eljáró II. r. és III. r. felpereseknek az Ábrók és Horogh Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Ábrók László ügyvéd, 4220 Hajdúböszörmény, Bethlen u. 26.) által képviselt II. r. alperes elleni kártérítés iránti perében a Pest Megyei Bíróság 2008. február 18-án kelt 22.P.24.246/2006/23. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 353.700 (háromszázötvenháromezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A II. r. alperest (a továbbiakban alperes) 1995. november 6-án, a perben nem álló 1995. október 24-én jegyezték be a cégjegyzékbe. A 2004. április 6-tól felszámolás alatt, az alperes 2005. november 1-jétől végelszámolás alatt áll.

Az irányadó tényállás szerint I. r. felperes az 1999. március 1-jén megkötött, a vételár és a fizetési határidő tekintetében 2003. július 3-án módosított adásvételi szerződéssel 1.160.000 forint értékű adott el alperesnek 2.567.225 forint vételárért 2003. december 2-i fizetési határidővel.

A II. r. felperes az 1997. december 17-én megkötött, a vételár és a fizetési határidő tekintetében 2003. szeptember 2-án módosított adásvételi szerződéssel 150.000 forint értékű adott el alperesnek 2003. december 18-án esedékes 433.118 forint vételárért.

A III. r. felperes az 1998. március 9-én megkötött, a vételár és a fizetési határidő tekintetében 2003. június 3-án módosított adásvételi szerződéssel 1.000.000 forint értékű adott el alperesnek 2003. november 10-i fizetési határidővel 2.893.922 forint vételárért.

A szerződésekben vállalt fizetési kötelezettségének alperes esedékességkor nem tett eleget.

A felperesek 2005. november 28-án előterjesztett, majd 2007. március 22-én és 2007. április 12-én pontosított keresetükben alperest az I. r. felperes részére 2.567.225 forint és 2003. december 2-ától a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatai, a II. r. felperes részére 433.118 forint és 2003. december 18-tól a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatai, a III. r. felperes részére 2.893.922 forint és 2003. november 11-től a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatai megfizetésére kérték kötelezni.

Előadták, azzal a tudattal kötötték meg alperessel a szerződéseket, hogy az üzletrészek valós fedezetet biztosítanak teljesítésükre. Alperes nem tett eleget szerződésben foglalt kötelezettségének, „ezért a bíróságnak kell köteleznie a szerződésben vállalt kötelezettsége teljesítésére, az okozott kár és kamatai megfizetésére”.

Keresetük alátámasztására egyebek mellett az alperessel kötött üzletrész-adásvételi szerződések módosítását csatolták.

Alperes részére a keresetlevelet 2006. november 15-én, a 8. sorszám alatti kereset pontosítást („kiegészítést”) 2007. április 2-án kézbesítették.

Alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, „felperesek követelését nem ismeri el”. Egyebekben úgy nyilatkozott, tekintettel arra, hogy felperesek kártérítési igényükkel összefüggésben sem a kár, sem a jogellenes magatartás, sem az okozati összefüggés vonatkozásában nem terjesztettek elő tényelőadást, jogi indokolást, bizonyítékot, további nyilatkozatait, esetleges bizonyítási indítványait azt követően lesz módjában előterjeszteni, hogy a felperesek a releváns kérdésekben megtették nyilatkozataikat.

Az elsőfokú bíróság 2008. február 18-án meghozott, 22.P.24.246/2006/23. számú ítéletével alperest az I. r. felperes részére 2.567.225 forint és ezen összeg után 2003. december 2-től 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-jétől a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat, a II. r. felperes részére 433.118 forint és ezen összeg után 2003. december 18-tól 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat, a III. r. felperes részére 2.893.922 forint és ezen összeg után 2003. november 11-től 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére, továbbá az állam javára 353.700 forint illeték megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a peres felek között szövetkezeti üzletrész-adásvételi szerződések jöttek létre, a szerződések tartalmát és érvényességét egyik fél sem vitatta. Felperesek keresetükben - annak tartalma szerint - az alperessel kötött adásvételi szerződésekből eredő, elsődlegesen a szerződések teljesítésére irányuló igényt érvényesítettek. Alperes az eljárás során nem vitatta a szerződések létrejöttét és azt sem, hogy a szerződések alapján vételár-fizetési kötelezettségét nem teljesítette. Mindezekre tekintettel a Ptk. 365. § (1) bekezdésében és 301. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel alperes a vételárat és a késedelmi kamatot köteles megfizetni felpereseknek. Egyebekben az elsőfokú bíróság rámutatott, miután a szerződés teljesítésére irányuló felperesi igény megalapozottnak bizonyult, a kártérítési felelősség feltételeinek fennálltát nem vizsgálta.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, felperesek keresete kártérítési igény érvényesítésére irányult, ellenkérelmében kifejezetten úgy nyilatkozott, nem ismeri el a keresetet. A szerződés teljesítésére irányuló keresetre nézve az elsőfokú bíróság az eljárás során nem hívta fel nyilatkozattételre, így az ellenkérelmében foglaltak a szerződés teljesítésére alapított alperesi igény elutasítását is jelentették. Ellenkérelme indokainak részletes előterjesztésére kizárólag azért nem kerülhetett sor, mert felperesek elmulasztották releváns nyilatkozataik megtételét. Hangsúlyozta azt is, az eljárás során kifejezetten utalt arra, további előadásait, indítványait a felperesek további nyilatkozatainak ismeretében tudja megtenni. Mindezekre tekintettel téves és iratellenes az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítása, hogy a perbeli szerződések érvényességét egyik fél sem vitatta, ezért az alperest marasztaló ítéleti rendelkezés is téves, megalapozatlan.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult lényegében helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Ptk. 198. § (1) bekezdése szerint a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére.

A Ptk. 300. § (1) bekezdése kimondja, a jogosult - függetlenül attól, hogy a kötelezett a késedelmét kimentette-e - követelheti a teljesítést.

A Ptk. 313. §-a akként rendelkezik, ha a kötelezett a teljesítést jogos ok nélkül megtagadja, a jogosult választhat a késedelem és a lehetetlenülés következményeinek alkalmazása között.

A Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak értelmében a bíróság a felek nyilatkozatát tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A Pp. 121. § (1) bekezdése rendelkezik a keresetlevél kötelező tartalmi elemeiről. Így a keresetlevélben fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával /c) pont/, továbbá a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet (kereseti kérelem) /e) pont/.

A Pp. 139. §-a szerint az ellenkérelemben elő kell adni az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait.

A Pp. 206. § (1) bekezdése továbbá kimondja, a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A felperesek módosított keresetükben a szövetkezeti üzletrész adásvételi szerződések nemteljesítéséből eredő igényt érvényesítettek alperessel szemben. Keresetük annak egyértelmű tartalma szerint alperes szerződésben vállalt kötelezettsége teljesítésére, a vételár megfizetésére kötelezésére irányult. A felperesek kereseti követelésük ténybeli alapjaként egyértelműen az alperes szerződésszegő magatartását, a szerződésben vállalt fizetési kötelezettsége indokolatlan megtagadását jelölték meg, kétségtelenül utalva az alperesi teljesítés elmulasztásával „káruk” keletkezett. A szerződések létrejöttére, tartalmára nézve pedig okirati bizonyítékokat csatoltak.

A rendelkezésre álló adatokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperesek keresetlevelét és annak mellékleteit, valamint a 8. sorszám alatt előterjesztett felperesi kereset kiegészítést alperes átvette, a jogilag nem bonyolult kereset tartalmát megismerte, megismerhette. Nem volt tehát elzárva attól, hogy a vételár teljesítésére irányuló igény vonatkozásában érdemi ellenkérelmet terjesszen elő, továbbá hogy ellenkérelmében azon tényeket és bizonyítékaikat is megjelölje, amelyek megítélése szerint a kereset megalapozatlanságát támasztják alá. Ennek ellenére az alperesi ellenkérelem csak annyit tartalmazott, „nem ismeri el”

felperesek követelését. Ugyanakkor alperes ellenkérelmében nem vitatta a keresetben előadott és okirati bizonyítékkal alátámasztott felperesi tényállítások megalapozottságát, így azt sem, hogy közte és a felperesek között üzletrész-adásvételi szerződések jöttek létre, amelyekből eredő fizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget.

Mindezen körülményeket mérlegelve pedig azt kellett megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül, a felek nyilatkozatainak, a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a figyelembe vételével megalapozottan hozta meg az alperest marasztaló ítéletét.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Felpereseknek a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért arról nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2008. szeptember 25.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő